

Sygn. akt III RC 893/15

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 14 marca 2016 r.

Sąd Rejonowy w Głogowie III Wydział Rodzinny i Nieletnich

w składzie następującym

Przewodniczący SSR Katarzyna Dąbrówny

Ławnicy

Protokolant sekr. sądowy Joanna Tarnowska

po rozpoznaniu w dniu 14 marca 2016 r. w Głogowie

sprawy z powództwa mał. P. C. działającej przez przedstawicielkę ustawową M. C. (1)

przeciwko M. C. (2)

o podwyższenie alimentów

I. alimenty zasądzone od pozwanego M. C. (2) na rzecz małoletniej powódki P. C. w kwocie po 650 zł miesięcznie, wyrokiem Sądu Okręgowego w Zielonej Górze z dnia 25 marca 2010 r. w sprawie o sygn. akt I2C 63/10, utrzymanie następnie w tejże wysokości w pkt 4 wyroku Sądu Okręgowego w Zielonej Górze z dnia 30 października 2013 r. w sprawie o sygn. akt I2C 55/13 - podwyższa od dnia 22 grudnia 2015 r. do kwoty po 750 (siedemset pięćdziesiąt) zł miesięcznie na rzecz małoletniej, płatne z góry do dnia 15-go każdego miesiąca, do rąk przedstawicielki ustawowej mał. powódki -M. C. (1) wraz z ustawowymi odsetkami, w przypadku opóźnienia w płatności którejkolwiek z rat;

II. oddała dalej idące powództwo;

III. nakazuje pozwanemu, aby uiścił na rzecz Skarbu Państwa (kasa Sądu Rejonowego w Głogowie) kwotę 60 zł tytułem opłaty od pozwu, od której uiszczenia powódka była zwolniona;

IV. nadaje wyrokowi w punkcie I-szym rygor natychmiastowej wykonalności.

Sygn. akt III RC 893/15

UZASADNIENIE

Małoletnia powódka P. C., działająca przez przedstawicielkę ustawową M. C. (3), wniosła o podwyższenie alimentów z kwoty po 650,00 zł miesięcznie do kwoty po 1300,00 zł miesięcznie, płatnych z góry do dnia 15-go każdego miesiąca, do rąk przedstawicielki ustawowej małoletniej powódki wraz z ustawowymi odsetkami w przypadku zwłoki w płatności którejkolwiek z rat.

W uzasadnieniu pozwu przedstawicielka ustawowa małoletniej wskazała, iż P. C., ur. (...) jest córką M. C. (2) oraz M. C. (1), pochodzącą z ich związku małżeńskiego, rozwiązanego wyrokiem Sądu Okręgowego w Zielonej Górze w dniu 30 października 2013 r., w sprawie o sygn. akt I 2C 55/13.

W uzasadnieniu wskazała, iż w pkt 4 w/w orzeczenia Sądu Okręgowego w Zielonej Górze, Sąd zobowiązał obie strony do ponoszenia kosztów utrzymania i wychowania małoletniej córki i obowiązek ten w odniesieniu do pozwanego określił w sposób wynikający z wyroku Sądu Okręgowego w Zielonej Górze z dnia 25.03.2010 r. w sprawie o sygn.

akt I 2C 63/10, którym to orzeczeniem zasądzono od M. C. (2) na rzecz małoletniej powódki rentę alimentacyjną w wysokości po 650,00 zł miesięcznie.

M. C. (1) podniosła, iż od daty ostatniego rozstrzygnięcia w przedmiocie renty alimentacyjnej nastąpiła istotna zmiana stosunków w rozumieniu art. 138 k.r.o. Wskazała mianowicie, iż małoletnia powódka podjęła naukę w szkole gimnazjalnej, co generuje dodatkowe koszty związane z jej edukacją.

Zarzuciła, że pozwany poza alimentami nie pomaga w żaden inny sposób w wychowaniu czy opiece nad małoletnią. Podniosła, że od daty ostatniego rozstrzygnięcia o alimentach sytuacja pozwanego uległa poprawie, na co wskazuje rozpoczęcie przez niego budowy domku jednorodzinnego, która to budowa obecnie znajduje się na etapie stanu zamkniętego surowego. Z kolei jej sytuacja zawodowa i materialna jest trudna albowiem od dnia 2 marca 2015 r. pozostaje zatrudniona na $\frac{3}{4}$ etatu za wynagrodzeniem 830,00 zł netto miesięcznie. Z kwoty tej pokrywa min. koszty dojazdów do pracy oraz koszty leczenia z uwagi problemu z sercem i kręgosłupem. Wskazała również, iż posiada orzeczenie o lekkim stopniu niepełnosprawności.

M. C. (1) podała, że koszty utrzymania małoletniej córki w miesiącu grudniu 2015 r. wyniosły 2 143,74 zł. Na koszty te złożyły się wydatki na: leczenie małoletniej łącznie w kwocie 1 050,00 zł; zakup biletu do szkoły – 156,06 zł; obiady w szkole – 76,00 zł; wycieczkę klasową i teatr – 120,00 zł; zakup odzieży i plecaka do szkoły – 775,88 zł; bieżące utrzymanie (w tym żywność 300,00 zł i opłaty za mieszkanie i media, tj. łącznie 374,13 zł); zakup chemii i kosmetyków – około 100,00 – 200,00 zł oraz kieszonkowe w granicach od 30,00 zł do 50,00 zł.

Pozwany w odpowiedzi na pozew z dnia 01 marca 2016 r. (vide: k. 87-88 akt) wniósł o oddalenie powództwa w całości.

Zarzucił, iż matka małoletniej powódki utrudnia mu kontakty z córką, bez porozumienia z nim zmieniała adres zamieszkania swój i dziecka. Wskazał, iż w jego odczuciu córka jest zastraszana i manipulowana przez matkę. Zarzucił ponadto, iż przedstawicielka ustawowa małoletniej permanentnie doszukuje się u niej chorób, co generuje dodatkowe koszty związane z jej badaniami i wizytami lekarskimi, a które potwierdzają jedynie dobry stan zdrowia P. C..

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

M.. P. C., urodzona w dniu (...) jest córką M. C. (1) oraz M. C. (2).

- bezsporne -

Na mocy wyroku Sądu Okręgowego w Zielonej Górze z dnia 30 października 2013 r. Sąd zobowiązał obie strony do ponoszenia kosztów utrzymania i wychowania małoletniej córki i obowiązek ten w odniesieniu do pozwanego określił w sposób wynikający z wyroku Sądu Okręgowego w Zielonej Górze z dnia 25.03.2010 r. w sprawie o sygn. akt I 2C 63/10, którym to orzeczeniem zasądzono od M. C. (2) na rzecz małoletniej powódki rentę alimentacyjną w wysokości 650,00 zł miesięcznie.

Tymże wyrokiem władzę rodzicielską nad małoletnią powierzono M. C. (1), ograniczając prawa i obowiązki pozwanego do ogólnego wglądu w wychowanie i wykształcenie dziecka.

dowód: - wyrok Sądu Okręgowego w Zielonej Górze z dnia 30.10.2013 r. – k. 222

akt I 2C 55/13.

W czasie toczącego się wówczas postępowania małoletnia córka stron miała 12 lat i była uczennicą VI klasy szkoły podstawowej. Miała problemy ze stawami i pozostawała pod kontrolą specjalistów. Znajdowała się pod opieką lekarza z W., do którego udawała się co trzy miesiące. Jej matka ponosiła koszty przejazdu do W. w wysokości około 100,00 zł oraz koszty badań w wysokości 50,00 zł. Sama wizyta była refundowana przez NFZ. Małoletnia na co dzień przyjmowała leki, za które jej matka płaciła około 30,00 zł. Na wyżywienie córki przeznaczała kwotę 350,00 – 400,00 zł miesięcznie. Dziewczynka miała ówczesnie 167 cm wzrostu.

Przedstawicielka ustawowa małoletniej - M. C. (1) w dacie ostatniego rozstrzygnięcia o alimentach mieszkała wraz z córką u swoich rodziców, którym dokładała co miesiąc, tytułem kosztów utrzymania mieszkania kwotę 170,00 zł. Ówczesnie nie pracowała, utrzymywała się z zasiłku dla bezrobotnych.

M. C. (1) orzeczeniem o stopniu niepełnosprawności z dnia 02.04.2012 r. zaliczona została do lekkiego stopnia niepełnosprawności. Orzeczenie wydane zostało do dnia 30 kwietnia 2017 r.

dowód: - orzeczenie o stopniu niepełnosprawności z dnia 02.04.2012 r. – k. 140

akt SO w Zielonej Górze I 2C 55/13,

- wyjaśnienia M. C. (1) – k. 219 v. – 220 akt SO w Zielonej

Górze I 2C 55/13.

Pozwany pracował ówczesnie w Niemczech w firmie (...) w ogrodnictwie i tam mieszkał przez 5 dni. Na weekendy przyjeżdżał do Polski i zatrzymywał się u rodziców. Każdy przyjazd do Polski kosztował pozwanego 200,00 zł. M. C. (2) przeznaczał na zakup żywności dla siebie kwotę około 150,00 zł tygodniowo.

Pozwany osiągał wynagrodzenie w wysokości: za miesiąc październik 2012 r. - 447,34 euro netto (1.843,04 zł); za miesiąc kwiecień 2014 r. - w wysokości 427,76 euro netto (1770,93 zł) ; za miesiąc maj 2013 r. - w wysokości 427,76 euro netto (1783,76 zł) oraz za miesiąc lipiec 2013 r. – 447,32 euro netto (1896,64 zł).

Splacał raty kredytu zaciągniętego w Banku Spółdzielczym w S. w kwocie po 382,90 zł miesięcznie. Ostateczny okres spłaty nastąpił w dniu 19.12.2013 r.

dowód: - zaświadczenie o wynagrodzeniu M. C. (2) - k. 4-5 akt i k.

102-103 akt i k. 198 -199 akt i k. 207 – 208 akt SO w Zielonej Górze I 2C 55/13,

- zaświadczenie z BS o/S. z dnia 22.01.2013 r. - k. 16 akt

SO w Zielonej Górze I 2C 55/13,

- wyjaśnienia M. C. (2) – k. 219-219 v. akt SO w Zielonej

Górze I 2C 55/13.

Obecnie **małoletnia P. C.** ma 15 lat, jest uczennicą II klasy Gimnazjum w P.. Za bilet na dojazd do szkoły jej matka płaci po 156,00 zł miesięcznie. Za wyprawkę szkolną zapłaciła 700,00 zł. Małoletnia korzysta z obiadów w szkole, których koszt wynosi 76,00 zł miesięcznie. M. C. (1) szacuje koszty zakupu odzieży i obuwia dla córki na kwotę 1.500,00 zł w skali roku. Na zakup środków czystości i higieny dla małoletniej przeznacza 100,00 – 150,00 zł miesięcznie. Opłaca również jej abonament za telefon w wysokości 150,00 zł. Z kolei za Internet płaci po 70,00 zł miesięcznie.

P. C. okazjonalnie korzysta z korepetycji z języka angielskiego, jedna lekcja kosztuje 50,00 zł. W grudniu 2015 r. uczestniczyła w wycieczce szkolnej, której koszt wyniósł 120,00 zł. Matka małoletniej za zakup okularów dla niej w 2014 r. zapłaciła 948,00 zł (vide: k. 48 akt).

P. C. od 2 lat cierpi codziennie na bóle głowy. Mimo licznych konsultacji lekarskich nie jest znane podłoże tych dolegliwości. Dziewczynce pomaga jedynie rehabilitacja. Zabiegi rehabilitacyjne są refundowane, ale tylko w liczbie do 10 zabiegów. M. C. (1) zapłaciła w dniu 02 lutego 2016 r. za zabieg córki – 105,00 zł.

Małoletnia przyjmuje kolagen i witaminy. Koszt ich zakupu jej matka szacuje na kwotę 300,00 – 400,00 zł miesięcznie. Dziewczynka ma aktualnie 172 cm wzrostu, nosi obuwie o rozmiarze 42.

Małoletnia powódka z powodu problemów z kolanem w I klasie nauki w Gimnazjum była objęta nauczaniem indywidualnym. Od września 2015 r. kontynuuje naukę na terenie Gimnazjum w P.. Nie przysługuje jej zasiłek rodzinny, jak również nie otrzymuje zasiłku pielęgnacyjnego.

dowód: - orzeczenie o potrzebie indywidualnego nauczania z dnia 24.02.2015 r. – k.

11 akt,

- historia zdrowia i choroby z dnia 08.10.2015 r. – k. 12 akt,
- wynik badania diagnostycznego z dnia 21.01.2015 r. – k. 13 akt,
- skierowanie na zabiegi fizjoterapeutyczne z dnia 12.02.2015r.– k. 13 akt,
- faktura z dnia 27.02.2015 r. – k. 14 akt,
- faktura nr (...) z dnia 13.03.2015 r. – k. 15 akt,
- faktura nr (...) z dnia 13.03.2015 r. – k. 16 akt,
- wynik badań USG z dnia 12.10.2015 r., z dnia 08.05.2015 r. – k. 17-18 akt,
- faktura Vat nr (...) z dnia 04.12.2015 r. – k. 21 akt,
- faktura Vat nr (...) z dnia 14.01.2015 r. – k. 22 akt, k. 30 akt
- wyniki badań i skierowania do poradni specjalistycznych – k. 24-27 akt, k.
- paragony fiskalne – k. 28 akt,
- zlecenie na zaopatrzenie w wyroby medyczne z dnia 02.10.2014 r. – k. 29 akt,
- karta pacjenta ze szpitalnego oddziału ratunkowego z dnia 27.10.2014 r. – k. 31 akt,
- opis badania z dnia 19.09.2014 r. – k. 32 akt,
- faktura Vat nr (...) z dnia 19.09.2014 r. – k. 33 akt,
- faktura # (...) z dnia 03.2.2015 r. – k. 38 akt,
- faktura Vat nr (...) z dnia 14.12.2015 r. – k. 39 akt,
- faktura Vat nr (...) z dnia 15.12.2014 r. – k. 40 akt,
- rachunek z dnia 20.02.2015 r. – k. 41 akt,
- faktura Vat z dnia 20.02.2015 r. – k. 42 akt,
- faktura Vat nr (...) z dnia 17.02.2015r. – k. 43 akt,
- faktura Vat z dnia 17.02.2015 r. – k. 44 akt,
- faktura # (...) z dnia 19.02.2015 r. – k. 45 akt

- faktura Vat nr (...) z dnia 09.09.2015 r. – k. 46 akt
- faktura sprzedaży nr 1 501 105 827 z dnia 20.08.2015 r. – k. 47 akt,
- faktura nr (...) z dnia 09.10.2014 r. – k. 48 akt,
- faktura nr (...) z dnia 09.07.2014 r. – k. 54 - 55akt,
- faktura z dnia 22.05.2014 r. – k. 56 akt,
- faktura Vat z dnia 04.07.2014 r. i z dnia 17.07.2014 r. – k. 57i 58 akt,
- faktura Vat z dnia 10.05.2014 r. i z dnia 19.02.2014 r. – k. 59 i 60 akt,
- zaświadczenie lekarskie z dnia 01.02.2016 r. – k. 104 akt
- faktura z dnia 02.02.2016 r. – k. 112 - 113 akt,
- przesłuchanie M. C. (1) - k. 120 i 122 akt.

Przedstawicielka ustawowa małoletniej powódki –M. C. (1) ma 36 lat, posiada wykształcenie wyższe licencjackie, z zawodu jest nauczycielem nauczania początkowego. Nie pracuje w zawodzie. Zatrudniona jest od dnia 02 marca 2015 r. na czas nieokreślony w Publicznej Szkole Podstawowej w P. na stanowisku referenta. Pracuje na $\frac{3}{4}$ etatu i osiąga wynagrodzenie netto w wysokości 1091,53 zł miesięcznie. Nie jest z nikim związana.

M. C. (1) posiada orzeczenie o stopniu niepełnosprawności z dnia 02.04.2012r., którym to orzeczeniem zaliczona została do lekkiego stopnia niepełnosprawności. Orzeczenie obowiązuje do dnia 30 kwietnia 2017 r.

Mieszkała wraz z córką w domu jednorodzinnym u swojego wujostwa. Prowadzą odrębne gospodarstwa domowe. M. C. (1) partycypuje w kosztach utrzymania domu kwotą po 150,00 zł miesięcznie. Posiada zadłużenia finansowe w postaci: wykorzystanego do kwoty 3.000,00 zł kredytu na karcie kredytowej, nadto spłaca raty pożyczki w kwocie po 243,00 zł miesięcznie zaciągniętej przez nią w zakładzie pracy w czerwcu 2015 r. w wysokości 5.000,00 zł. Raty te spłacać będzie do lipca 2017 r. Na przełomie listopada i grudnia 2015 r. dokonała zakupu mebli do pokoju córki w postaci łóżka, szafy i burka za łączną kwotę 4.000,00 zł. Spłaca z tego tytułu raty w wysokości po 173,00 zł miesięcznie – do 2018 r.

Na zakup żywności dla siebie i córki przeznaczają 300,00 – 400,00 zł miesięcznie.

- dowód:**
- faktura Vat z dnia 24.04.2015 r. – k. 21 akt,
 - faktura Vat nr (...) z dnia 26.01.2015 r. - k. 23 akt,
 - faktura Vat nr (...) z dnia 28.07.2014 r. – k. 36 akt,
 - faktura Vat nr (...) z dnia 27.07.2014 r. – k. 37 akt,
 - lista płac z dnia 28.09.2015r. – k. 61 akt,
 - orzeczenie o stopniu niepełnosprawności z dnia 02.04.2012 r. – k. 62 akt,
 - dokumentacja lekarska dot. M. C. (1) – k. 63-70 akt,
 - zaświadczenie o zatrudnieniu i zarobkach z dnia 13.01.2016 r. i z dnia

28.01.2016 r. – k. 79 - 82akt,

- przesłuchanie M. C. (1) - k. 120 i 122 akt.

Pozwany M. C. (2) ma 33 lata, posiada wykształcenie zawodowe, zawód wyuczony: mechanik pojazdów samochodowych. Małoletnia powódka jest jego jedynym dzieckiem.

Na co dzień, od 15 lat, mieszka i pracuje na terenie Niemiec. Jest zatrudniony na cały etat, na umowę o pracę w firmie ogrodniczej w D.. Jego zarobki wynoszą około 967,59 euro netto miesięcznie (tj. około 4.100,00 zł). Poza sezonem pracuje w wymiarze 60 godzin miesięcznie i zarabia wówczas od 383,00 euro do 419,02 euro (tj. około 1.700,00 zł). W okresach mniejszej aktywności zawodowej w firmie nie podejmuje dodatkowych prac.

W czasie pobytu w Niemczech wynajmuje pokój, za który płaci 30,00 euro tygodniowo. Ponosi koszty zakupu żywności w wysokości po 100,00 zł tygodniowo (tj. 400,00 zł miesięcznie). Za telefon komórkowy płaci po 50,00 zł miesięcznie. Pozwany przyjeżdża do Polski w każdy weekend i zatrzymuje się wówczas u swoich rodziców. Na zakup paliwa za każdorazowy przyjazd z Niemiec do Polski i z powrotem, przeznacza 250,00 zł (tj. 1000,00 zł miesięcznie).

M. C. (2) rozpoczął w Polsce budowę domu jednorodzinnego o powierzchni 180 m² w miejscowości M., położonej 70 km od G.. Zaciągnął na ten cel, w dniu 18 grudnia 2014 r. w Banku (...) SA kredyt w wysokości 204 000,00 zł, na okres 20 lat. Kredyt ten spłaca w ratach po 844,00 zł miesięcznie. Ponosi koszty opłaty za energię w wysokości 90,00 zł.

Pozwany od kilku lat nie utrzymuje kontaktów z córką, nie łoży dodatkowo na jej utrzymanie.

dowód: - mapa do celów projektowych i zdjęcia domu pozwanego – k. 8-10 akt,

- zaświadczenie o wynagrodzeniu pozwanego – k. 92akt,

- zaświadczenie o wysokości czynszu z dnia 10.01.2015 r. – k. 90 akt,

- opłata za energię, paragon za paliwo, opłata za telefon – k. 97-98 akt,

- historia operacji na kontrakcie bankowym z dnia 22.02.2016 r. – k. 99 akt,

- harmonogram spłaty kredytu – k. 105 akt,

- umowa kredytu mieszkaniowego z dnia 18.12.2014 r. – k. 107 akt,

- wyciąg z listy płac pozwanego – k. 108 akt,

- przesłuchanie M. C. (2) – k. 120 – 121 akt i k. 122-123 akt.

Sąd zważył, co następuje:

Powództwo zasługuje na częściowe uwzględnienie.

Zgodnie z art. 138 Kodeksu rodzinnego i opiekuńczego (dalej: k.r.i.o.) podstawą zmiany orzeczenia lub ugody dotyczącej wysokości alimentów jest zmiana stosunków tj. zmiana dotycząca przesłanek o rozmiarze, w jakim zobowiązany do alimentów powinien przyczyniać się do zaspokajania potrzeb uprawnionego. Przesłanki wyznaczające zakres świadczeń alimentacyjnych określone zostały w art. 135 k.r.i.o., który stanowi, że zakres tych świadczeń zależy usprawiedliwionych potrzeb uprawnionego oraz majątkowych i zarobkowych możliwości zobowiązanego, przy czym zgodnie z art. 133 § 1 k.r.i.o. rodzice są zobowiązani do świadczeń alimentacyjnych względem dziecka, które nie jest w stanie utrzymać się samodzielnie. Przepis ten statuuje, wedle ugruntowanego w orzecznictwie poglądu, zasadę równej stopy życiowej rodziców i dzieci (por. orz. SN z dnia 5 stycznia 1956 r., III Cr 919/55, OSN 1957, poz.74; tak też uchwała pełnego składu Izby Cywilnej i Administracyjnej SN z dnia 16 grudnia 1987 r., III CZP 91/86 – teza IV, OSNCP 1988,

nr 4, poz. 42). Ustalając zakres obowiązku alimentacyjnego każdego z rodziców należy ponadto mieć na względzie treść art. 135 § 2 k.r.i.o., zgodnie z którym wykonywanie obowiązku alimentacyjnego względem dziecka, które nie jest jeszcze w stanie się utrzymać się samodzielnie może polegać w całości lub części na osobistych staraniach o jego utrzymanie lub wychowanie (por też w/w uchwała SN z dnia 16 grudnia 1987 r.– teza IV)

Od czasu ostatniego orzeczenia określającego wysokość alimentów tj. daty wyroku rozwodowego Sądu Okręgowego w Zielonej Górze z dnia 30 października 2013 r., w sprawie o sygn. akt I 2C 55/13, utrzymującego wysokość alimentów ustalonych wyrokiem w sprawie o separację Sądu Okręgowego w Zielonej Górze z dnia 25 marca 2010 r. o sygn. I 2C 63/10 akt - w kwocie po 650,00 zł miesięcznie na rzecz małoletniej P. C., zaistniały, zdaniem Sądu Rejonowego, przesłanki do podwyższenia renty alimentacyjnej pozwanego wobec córki do kwoty po 750,00 zł miesięcznie, poczynając od dnia 22 grudnia 2015 r., tj. od dnia wniesienia pozwu (data stempla pocztowego).

Odnosząc się bowiem do pierwszej przesłanki, tj. usprawiedliwionych potrzeb uprawnionego podkreślić trzeba, iż od daty orzekania o alimentach w poprzedniej sprawie, tj. od daty wydania wyroku z dnia 30 października 2013 r., utrzymującego alimenty ustalone w kwocie po 650,00 zł miesięcznie wyrokiem z dnia 25 marca 2010r. - do czasu wyrokowania w przedmiotowej sprawie, tj. do dnia 14 marca 2016 r. – upłynął okres ponad 2-ch lat (licząc natomiast od dnia 25 marca 2010 r, tj. od daty wydania wyroku o separację - okres 6 lat). Upływ tak długiego czasu sam w sobie implikuje wzrost potrzeb małoletniej powódki, która z dziecka w wieku 9 lat w czasie orzekania o separacji, następnie z dziewczynki w wieku 13 lat - uczennicy VI klasy szkoły podstawowej w dacie ostatniego orzekania o alimentach, stała się obecnie 15-letnią uczennicą II klasy Gimnazjum. Jak wynika bowiem z utrwalonego orzecznictwa różnica wieku dzieci spowodowana upływem czasu od daty orzeczenia określającego wysokość renty alimentacyjnej sama przez się uzasadnia wzrost potrzeb związany z uczęszczaniem do szkoły, pobieraniem dodatkowych lekcji itp., co z kolei pociąga za sobą konieczność ponoszenia zwiększonych wydatków (orzeczenie SN z 1 czerwca 1965 r., I CZ 135/64, LexPolonica nr 322934).

Typowy rozwój małoletniej w tym wieku spowodował, iż zmianie uległa struktura potrzeb i wydatków związanych z jej osobą, jak również nastąpił wzrost tych wydatków. Małoletnia powódka znajduje się w fazie wzmoczonego wzrostu psychofizycznego. Dziewczynka osiągnęła aktualnie wzrost 172 cm, nosi obuwie o rozmiarze 42. Rozwój ten niewątpliwie powoduje zwiększone wydatki na zakup żywności, odzieży, obuwia. Jednocześnie małoletnia powódka cierpi na permanentne bóle głowy, co wymaga diagnostyki oraz zabiegów związanych z rehabilitacją. Matka małoletniej aplikuje jej kolagen oraz witaminy na zakup których, jak podaje, przeznaczona kwotę 300,00 – 400,00 zł miesięcznie. Małoletnia sporadycznie korzysta z korepetycji z języka angielskiego, koszt jednej lekcji wynosi 50,00 zł. Uczęszczanie do szkoły ponadpodstawowej generuje wydatki związane z zakupem wyprawki, uzupełnieniem przyborów szkolnych w czasie roku szkolnego, wyjazdami na wycieczki szkolne, regulowaniem opłat za ubezpieczenie, czy komitet rodzicielski, jak również wynikające z zakupu biletu do szkoły. Nie mniej w dacie poprzedniego rozstrzygnięcia małoletnia również uczęszczała do szkoły podstawowej (VI klasy), co także powodowało stałe miesięczne wydatki związane z nauką, z wyłączeniem jednakże kosztu zakupu biletu miesięcznego, wynoszącego 156,00 zł miesięcznie.

Jak wynika ze zgromadzonego w sprawie materiału dowodowego na miesięczne koszty utrzymania małoletniej powódki składają się: **wydatki na dom – 75,00 zł** (łącznie matka małoletniej płaci z tytułu opłat za dom 150,00 zł); **na zakup żywność 150,00 - 200,00 zł** (M. C. (1) wskazała koszty zakupu żywności dla rodziny 300,00 – 400,00 zł); **wydatek na bilet do szkoły – 156,00 zł** oraz na **zakup obiadów w szkole – 76,00 zł**; koszty **wyprawki szkolnej – 58,00 zł** (700,00zł :12 miesięcy); **wydatek na abonament za telefon – 150,00 zł**; na zakup **środków czystości - 100,00 – 150,00 zł**; **opłata za Internet – 70,00 zł**; **wydatki na zakup obuwia i odzieży – 125,00 zł** (w skali roku 1500,00 zł), **za zakup leków i preparatów w. (...),00 – 400,00 zł**. Łączna kwota wskazanych wyżej wydatków wynosi zatem około 1.360,00 zł miesięcznie.

W opinii Sądu nie wszystkie jednak ze wskazanych wyżej wydatków ponoszonych na rzecz P. C. zaliczyć można do kategorii uzasadnionych z punktu widzenia obowiązku rodziców zaspokajania podstawowych potrzeb dziecka. W szczególności wygórowany jest wydatek związany z opłatą za abonament za telefon małoletniej wynoszący 150,00 zł

miesięcznie. Wątpliwości Sądu budzi też wysokość oraz celowość wydatków ponoszonych przez M. C. (1) na zakup medykamentów dla małoletniej córki (300,00 – 400,00 zł miesięcznie). Zważywszy, iż nie przysługuje jej prawo do zasiłku pielęgnacyjnego, przyznanie którego potwierdzałoby problemy zdrowotne osoby korzystającej z tej formy świadczenia, uznać należy, iż stan zdrowia małoletniej nie wskazuje na poważne problemy zdrowotne. Sąd oczywiście nie neguje faktu, iż małoletnia powódka cierpi na chroniczne bóle głowy, co wymaga pewnych nakładów związanych z diagnostyką i rehabilitacją, nie mniej kwota 300,00 – 400,00 zł miesięcznie na leczenie dziecka jest, w opinii Sądu, wygórowana wobec braku konkretnych wskazań lekarskich dotyczących stanu zdrowia małoletniej.

Doświadczenie życiowe wskazuje, iż koszty utrzymania małoletniego dziecka w wieku powódki (15 lat), uczennicy II klasy Gimnazjum kształtują się przeciętnie na poziomie 1000,00 zł miesięcznie (licząc koszty zakupu żywności, odzieży, obuwia, wyprawki i pomocy szkolnych w czasie całego roku szkolnego, wypoczynku, wydatki związane z utrzymaniem mieszkania). Skoro zatem to matka małoletniej sprawują bezpośrednią nad nią pieczę i wypełnia swój obowiązek alimentacyjny wobec córki w głównej mierze poprzez osobistego o nią starania, pozwany powinien w większym, niż matka zakresie, partycypować w materialnych kosztach jej utrzymania.

Nie mniej na przedstawicielce ustawowej małoletniej powódki – M. C. (1), poza osobistą pieczę nad córką, również spoczywa obowiązek ponoszenia finansowych kosztów jej utrzymania. Sąd nie traci z pola widzenia okoliczności tego rodzaju, że M. C. (1) zaliczona została do lekkiego stopnia niepełnosprawności, które to orzeczenie obowiązuje do dnia 30 kwietnia 2017 r. Przedstawicielka ustawowa wykazała, że jej sytuacja materialna jest trudna albowiem pracuje na $\frac{3}{4}$ etatu za wynagrodzeniem około 1000,00 zł miesięcznie, zaś stan jej zdrowia, ogranicza podjęcie przez nią innego bądź dodatkowego zatrudnienia. Zauważyć jednak należy, iż sytuacja zawodowa i materialna M. C. (1) w porównaniu z sytuacją z daty ostatniego rozstrzygnięcia o alimentach, kiedy to pozostawała bez pracy i była zarejestrowana jako bezrobotna w PUP i utrzymywała się z zasiłku, uległa jednak poprawie. Nie uszło uwadze Sądu iż poziom osiąganych przez nią dochodów, w porównaniu z dochodami pozwanego, jest czterokrotnie niższy, nie mniej rodzic ma obowiązek podzielić się nawet najmniejszymi dochodami ze swoim dzieckiem. Jeśli zatem przedstawicielka ustawowa małoletniej powódki zaspokoi we własnym zakresie koszty związane z zapewnieniem córce mieszkania oraz pokryje część kosztów wynikających z innych okazjonalnych wydatków typu, np. wyjazdy wakacyjne czy wycieczki szkolne, zaspokojone zostaną wszystkie niezbędne potrzeby dziecka, przy uwzględnieniu finansowego udziału jej ojca.

Należy bowiem pamiętać, iż usprawiedliwione potrzeby uprawnionego do alimentów nie mogą istnieć w oderwaniu od możliwości zarobkowych i majątkowych rodziców, zaś wysokość renty alimentacyjnej jest uzależniona również od sytuacji materialnej i zawodowej zobowiązanych do alimentacji oraz od ich stopy życiowej. Odnosząc się zatem do drugiej ze wskazanych powyżej przesłanek istnienia obowiązku alimentacyjnego, tj. możliwości zarobkowych zobowiązanego stwierdzić należy, iż w okresie od października 2013 r. do marca 2016 r. doszło do ich zasadniczego wzrostu. Ówczesnie bowiem pozwany był zatrudniony w firmie ogrodniczej (...) za wynagrodzeniem około 1900,00 zł netto miesięcznie (tj. około 450,00 euro). Aktualnie nadal pracuje we w/w firmie. W okresie wzmózonych prac ogrodowych osiąga wynagrodzenie w kwocie po około 970,00 euro miesięcznie (tj. około 4.100,00 zł), zaś poza sezonem (trwającym przeciętnie przez okres 4 miesiące) zarabia po około 400,00 euro (tj. około 1.700,00 zł) miesięcznie.

Roczne średniomiesięczne zarobki pozwanego wynoszą zatem 780,00 euro, tj. około 3.300,00 zł - (979,00 euro x 8 miesięcy = 7.760,00 euro; 400,00 euro x 4 miesiące = 1.600,00 euro; 7.760,00 + 1.600,00 = 9.360:12 miesięcy = 780,00 euro).

M. C. (2) ponosi następujące miesięczne koszty utrzymania: za wynajem pokoju w Niemczech płaci 120,00 euro; na zakup żywności przeznaczają 400,00 zł, opłata za abonament za telefon komórkowy wynosi go po 50,00 zł miesięcznie; za energię płaci 90,00 zł. Pozwany przyjeżdża do Polski w każdy weekend, co generuje koszty zakupu paliwa na kwotę 1000,00 zł.

M. C. (2) rozpoczął w Polsce budowę domu jednorodzinnego o powierzchni 180 m² i w tym celu zaciągnął kredyt w wysokości 204 000,00 zł, na okres 20 lat. Kredyt ten spłaca w ratach po 844,00 zł miesięcznie.

Po opłaceniu kosztów wynajmu pokoju pozostaje pozwanemu do dyspozycji kwota 660,00 euro (ok. 2.800,00 zł). Po potrąceniu kosztów zakupu paliwa, raty kredytu i pozostałych w/w wydatków pozostaje mu do dyspozycji kwota 420,00 zł i to przed przekazaniem alimentów na rzecz mał. córki w wysokości 650,00 zł. Zważywszy na powyższy wywód oraz okoliczność, iż pozwany regularnie wywiązuje się z obowiązku alimentacyjnego wobec małoletniej powódki, można wysunąć wniosek, iż osiąga on dochody wyższe niż deklarowane. Okoliczność podjęcia przez pozwanego przedsięwzięcia związanego z budową domu o powierzchni 180 m² dla jednej osoby również wskazuje na znaczne możliwości finansowe pozwanego. Odnosząc się bowiem do wskazanych przez pozwanego rat kredytu zaciągniętego na budowę domu, to po pierwsze ich wysokość wskazuje na dość duże zdolności płatnicze, a po drugie środki uzyskane z kredytu służą do zaspokojenia potrzeb mieszkaniowych tylko pozwanego. Zwrócić należy uwagę, że osiąmane bądź wykazywane przez pozwanego dochody nie są tożsame z jego faktycznymi możliwościami zarobkowymi czy majątkowymi. W ocenie Sądu są wyższe od deklarowanych biorą pod uwagę 15-etni staż pracy w Niemczech w ogrodnictwie i wynikające z niego doświadczenie zawodowe.

Sąd ustalając rentę alimentacyjną w wysokości 750,00 zł kierował się, z jednej strony usprawiedliwionymi potrzebami dziecka, z drugiej zaś faktycznymi możliwościami zarobkowymi pozwanego. Pozwany nie mający poza powódką innych osób na utrzymaniu, nieobciążony obowiązkiem opieki i wychowania córki, skoro nie jest w stanie łączyć na rzecz małoletniej kwoty niezbędnej do zaspokojenia jej usprawiedliwionych potrzeb powinien znaleźć inne źródło dochodu, które pozwoli na zaspokojenie potrzeb własnych i córki. M. C. (2) winien w większym zakresie niż przedstawicielka ustawowa partycypować w finansowych kosztach utrzymania małoletniej, zważywszy iż to na matce spoczywa wyłączny obowiązek opieki nad córką oraz biorąc pod uwagę jej ograniczone możliwości zarobkowe wynikające ze stanu zdrowia.

Reasumując, skoro pozwany nie bierze udziału w opiece nad małoletnią powódką ani nie wspiera jej dodatkowo, winien przynajmniej płacić na jej rzecz alimenty w zwiększonym niż dotychczas zakresie, tj. w kwocie po 750,00 zł miesięcznie. Analizując bowiem sytuację życiową M. C. (2), Sąd doszedł do przekonania, iż pozwany może łączyć alimenty w tej wysokości, bez uszczerbku we własnym utrzymaniu. W ocenie Sądu jednak żądanie alimentów ponad kwotę 750,00 zł przekracza faktyczne możliwości majątkowe i zarobkowe pozwanego.

Ponieważ obowiązek alimentacyjny, jak już powyżej wskazano, obciąża również drugiego z rodziców, dlatego też przy ocenie wysokości renty alimentacyjnej Sąd uwzględnił również dochody i wydatki matki małoletniej. M. C. (1), która w dacie ostatniego rozstrzygnięcia o alimentach nie pracowała i utrzymywała się z zasiłku dla bezrobotnych, obecnie osiąga wynagrodzenie w kwocie około 1.100,00 zł netto miesięcznie. Aktualnie mieszka z córką w domu wujostwa i partycypuje w kosztach utrzymania mieszkania kwotą 150,00 zł. Z tytułu raty kredytu na zakup mebli dla małoletnich za kwotę 4.000,00 zł spłaca po 173,00 zł miesięcznie, z tytułu zaś pożyczki w zakładzie pracy płaci po 243,00 zł miesięcznie. Ma również zadłużenie na karcie kredytowej w wysokości 3.000,00 zł. czynszu i pozostałych opłat za mieszkanie płaci po 400,00 zł miesięcznie. Zatem na pozostałe wydatki związane z utrzymaniem jej i małoletniej córki pozostaje jej kwota około 530,00 zł.

Analizując w tym miejscu sytuację materialną i zawodową przedstawicielki ustawowej mał. powódki – M. C. (1), należy zauważyć, że z przedłożonego przez nią zaświadczenia z dnia 13.01.2016 r. wynika, iż osiąga ona dochody w wysokości 1.091,53 zł netto miesięcznie. Podawane przez matkę powódki w pozwie koszty utrzymania dziecka w miesiącu grudniu 2015 r. (łącznie 2.143,74 zł plus telefon i Internet), zważywszy na poziom osiągniętych przez nią dochodów, wskazuje iż są one zawyżone i oderwane od realnych możliwości zarobkowych M. C. (1). Z kolei gdyby uznać, iż faktycznie ponosi ona koszty utrzymania dziecka w kwocie ponad 2.000,00 zł miesięcznie, wówczas należałoby przyjąć, że jej faktyczne dochody znacznie przekraczają te deklarowane.

Reasumując, Sąd kierując się zasadami doświadczenia życiowego oraz mając na uwadze zasadę równej stopy życiowej rodziców i dzieci, ocenia koszty utrzymania małoletniej powódki na kwotę 1.000,00 zł miesięcznie.

W ocenie Sądu obecna sytuacja życiowa, finansowa, zdrowotna pozwanego, a także matki małoletniej uzasadnia zwiększenie wysokości renty alimentacyjnej na rzecz P. C. do kwoty po 750,00 zł miesięcznie. W pozostałym zakresie Sąd powództwo oddalił jako wygórowane.

Mając powyższe okoliczności na względzie, Sąd orzekł jak w sentencji wyroku.

Orzeczenie o kosztach postępowania oparto o dyspozycję 113 ust.1 Ustawy z dnia 28 lipca 2005 r. o kosztach sądowych w sprawach cywilnych w zw. art. 100 k.p.c. Zgodnie treścią wskazanych przepisów, kosztami sądowymi, których strona nie miała obowiązku uiścić, a którymi zgodnie z dyspozycją art. 96 ust. 1 pkt. 2 powołanej ustawy jest małoletnia powódka, Sąd w orzeczeniu kończącym sprawę w instancji obciąży przeciwnika, przy odpowiednim zastosowaniu zasad obowiązujących przy zwrocie kosztów procesu, a więc mając na względzie wynik procesu. Ponieważ żądanie pozwu zostało uwzględnione częściowo, Sąd od zasądzonej kwoty nakazał uiścić pozwanemu na rzecz Skarbu Państwa kwotę 60,00 zł tytułem opłaty od pozwu, od której uiszczenia powódka była zwolniona.

W oparciu o dyspozycję art. 333 § 1 pkt. 1 k.p.c. , wedle którego sąd z urzędu nadaje wyrokowi przy jego wydaniu rygor natychmiastowej wykonalności, jeżeli zasądza alimenty, co do rat płatnych po dniu wniesienia powództwa, a co do rat płatnych przed wniesieniem powództwa za okres nie dłuższy niż za trzy miesiące, Sąd nadał wyrokowi w punkcie I rygor natychmiastowej wykonalności.